

Hubayné Iványi Katalin

4400 Nyíregyháza, Ungvár sétány 33. IX. 32.

hubaykati@gmail.com

06 70 554-6400

EMLÉKKÉPEK CSALÁDOM, TELEPÜLÉSEM ÉLETÉBŐL

Nyíregyháza Bujtosi tó és Bujtos település története

2020. július

A Bujtosi tó Nyíregyháza északkeleti részén, a város közepén terül el. A Jég utca, Nád utca, Belső körút határolják. A legenda szerint neve onnan ered, hogy a törvénnyel összeütközésbe kerülő legények ott bujkáltak a perzekutorok, vagyis a csendőrök elől a nádasban.

A Bujtos eredeti birtokosa a gróf Károlyi család volt. Nyíregyháza város más ingatlanokkal együtt 1824-ben megváltotta a földesúrtól.

A régi Nyíregyháza a Bujtos vályogbányáinak föld anyagából épült, gyepes területeit egy évszázadon át libalegelőnek használták. A város 1930-ban a bujtosi vályogvetést és a tapasztóföld hordást véglegesen beszüntette.

A Bujtosi tó vízfelülete 11,5 hektár, amely mesterségesen jött létre Barzó Mihály téglagyára agyagnyerő gödreiben. Barzó Mihály és társa, Vojtovics Bertalan építészek 1888-ban alapították a téglagyárat, a mai Hunyadi utca 57. szám alatti területen, mivel ez a terület igen gazdag volt a téglagyártáshoz nélkülözhetetlen agyagban. Nekik köszönhető a Bujtosi tavak létrejötte, hiszen a téglagyártás folyamán keletkezett bányagödrök teltek meg vízzel, miután bezárt a gyár.

Néhány mondat a téglagyárról

Feljegyzések szerint a 12 kamrás körmedencében évente 300 ezer darab minőségi téglát égettek akkoriban. Olyan jó minőségű téglát gyártottak, hogy a Nyíregyháza középületeibe beépített téglák még 100 év múltával is visszaépíthetők voltak. Megemlítem, mert nekem újdonság volt, amikor a Nyíregyháza Korányi Frigyes utcán az egyik családi ház téglából épült kerítésében, és a ház falában a Barzó téglákat, a téglákba beégetett B M monogramot felfedeztem.

Barzó Mihály téglagyáros Nyíregyházán született 1857-ben, és 1909-ben halt meg. Az 1880-as években a Budapesti Iparrajz Iskolában tanult, majd építkezéseken dolgozott. Az 1880-as évek elején Budapesten az Operaház munkálatainál építésvezető volt. 1886-tól üzlettársával, Vojtovics Bertalan építésszel dolgozott együtt.

1882 március 26-án Vojtovics Bertalanról megjelent egy cikk a Nyírvidékben, illetve egy hirdetés, mely szerint: „Nyíregyházán állandóul megtelepedett több évi Budapesti gyakorlat után. „

A letelepedés nem ment egyszerűen és természetesen. Kérvényt kellett benyújtania a városhoz. Ennek alapján indították meg a lakosítási eljárást, majd a képviselőtestületi gyűlés elé vitték az ügyet. Itt a kedvező döntés alapján az illető új városi polgár lett, de lakosítási díjat is kiróttak rá, többnyire az illető vagyoni helyzetének megfelelően, 10-50 forintot.

Barzó Mihály Nyíregyházán a mai napig fennmaradt középületeinek építőmestere volt egészen a haláláig. Mondhatnám, hogy szinte majd' minden középület a városban az ő gyárában készült téglából épült fel. A Nyírvidék-Szabolcsi Hírlap, Szabolcs vármegye hivatalos lapja 1940. májusi 05-i számában megjelent hirdetés is ezt adja tudtára az építkezni szándékozóknak.

„Tégla és cserép, nagyméretű, kisméretű és hódfarkú cserép Barzó-féle tégla és cserépgyárban vásárolható. Iroda: Bercsényi utca 13 szám. Gyártelep: Hunyadi utca 57 szám. Telefon: 2-11”

1943-ban azonban a téglagyárat végleg bezárták. A Nyírvidék 1943. március 29-i számában erről így ír: „55 éves becsületes múlt után örökre bezárja kapuit a Nyíregyházi Barzó-féle téglagyár.

A Bujtosi tóról

Mint azt említettem, a Bujtosi tó mesterségesen jött létre a téglagyártás folyamán keletkezett bányagödrök helyén. Egyik részét már az 1930-as évektől szabad stranddá alakították át. Nyáron a tó kiváló strandként működött, télen pedig a fiatalok a befagyott tavon korcsolyáztak.

1930. május 13-án a Nyírvidék című újság arról ír, hogy nemsokára megnyílik a bujtosi strand. „A NYETVE bujtosi strandfürdőjében javában tataroznak, mert kedvező idő esetén május második felében megnyílik a nyíregyházi közönség kedvenc szórakozóhelye. Ugyanakkor nyílik meg a NYETVE strandbüféje is, ahol frissen fejt tejet, aludttejet, kávé, fagylaltot, gyümölcszörpöket és szeszesitalokat szolgálnak ki. A hideg ételek mellett

egyed alkalommal lacipecsenyét is sütnek, sőt lesznek szalonnasütő délutánok is, ami fokozni fogja a strandolók kedélyhangulatát. „ ✱

Kevesebb mint három hét eltelte után a Nyírvidék című napilap 1930. június 1-jén már arról számol be, hogy idézem: „ megnyílt a bujtosi strandfürdő. Nyíregyháza legkellemesebb nyári fürdőhelye a bujtosi strand és uszoda. A pompás strandfürdő már tavaly is nagy látogatottságnak örvendett. Az idén még nagyobb tömegek zárandokolnak ki naponta a pompás vizű strandra a kánikula elől a Nyíregyháziak. A bujtosi strand teljes mértékben pótolja a fürdőhelyeket. Dús kvarc tartalmú homokja, langyos vizének bő jódtartalma a reumatikus és csúzos megbetegedésre hat gyógyítólag.”

1930-ban, amikor megnyílt a Bujtosi strandfürdő a belépő jegyárak a következők voltak a strandon:

„ Idei ár: Fürdő bérletjegy felnőttek részére az egész idényre 12 pengő.

Fürdő bérletjegy ifjúságiak részére 12-20 éves korig egész idényre 10 pengő.

Fürdő belépőjegy gyermekek részére az egész idényre 8 pengő.

Fürdőbelépőjegy felnőtt 1 óra 5 pengő.

Fürdőjegy ifjúságiak részére 4 pengő.

Fürdőjegy gyermekek részére 1 óra 3 pengő.

Kabin 5 személy részére egész idényre 15 pengő.

Kabin 5 személyig 80 fillér, szekrény 20 fillér, fiók 10 fillér.

A nyári szórakozás, úszás, csónakázás mellett télen is lehetőség nyílt a városlakók, a fiatalság számára kikapcsolódásra, sportolásra a Bujtoson. A befagyott tavon korcsolyapályát létesítettek, amelynek üzemeltetője a Nyíregyházi Torna és Vívó Egyesület volt. Az 1935. november 28-án kelt irat is ezt bizonyítja. Ugyanis az 1935. szeptember 17-én megtartott közgyűlés véghatározatában kimondja, hogy „a bujtosi egy kat. hold 1267 négyszögöles területű korcsolyapályának további használatát, a bujtosi sportpálya területhasználatának lejártáig, vagyis az 1944. évi május hónap 31. napjáig a képviselőtestületi véghatározatában részletesen felsorolt feltételek mellett a Nyíregyházi Torna és Vívó Egyesület részére biztosítja.” Kelt Szabolcs és Ung vármegyék kisgyűlésén Nyíregyházán 1935. november 13.

A bujtosi sportpálya

A Dózsa Sportpálya, vagyis a Bujtosi Sportpálya - ahogy mi neveztük - hozzátartozott a Bujtoshoz, a településhez. (Ma az OBI és a Media Markt nagyáruházak vannak azon a helyen, azon a területen.) Az István utca, Mák utca, László utca, Szegfű utca ölelésében terült el a létesítmény. A pálya területére az István utca felől lehetett bejutni. Ez a sportpálya volt gyermekkoromban a rendőrség sporttelepe. Oda jártak sportolni a rendőrség dolgozói, és más sportolni vágyók is. Rendszeresen tartotta ott edzéseit a Szabolcs labdarugó csapata. Ott rendeztek futball mérkőzéseket, futball bajnokságokat.

A sportpálya kihasználtságát mutatta az is, hogy gyakran tartottak ott iskolások részvételével sportnapokat, sportbemutatókat. Többnyire iskolai évvégén voltak a tornabemutatók. Ez hozzátartozott a város pezsgő életéhez, a Bujtosi Sportpálya rendezvényeihez. Nyíregyháza városának összes iskolája minden évben a Bujtosi Sportpályán tartotta évvégé ünnepélyét. Így volt ez 1930-ban is.

Az 1930. június 4-i Nyírvidék című újság beszámolójában arról ír, hogy idézem: „Holnap szerdán délután 4 órakor sok érdekes látványosságot és feltűnést keltő sporteredményt nyújtó esemény kezdődik a bujtosi sporttelepen. A nyíregyházi m. kir. Állami Tanítóképző Intézet ifjúsága tartja ezen a délutánon évvégi tornaünnepélyét. Ez az ünnep a képzősök iránt városszerte érdeklődést kelt. A torna ünnepélyen nincs belépődíj. Az ünnep szabadgyakorlatokkal kezdődik, amely gyakorlatokat a tanítóképző kitűnő zenekara kíséri.

A tanulók hosszú hetekig készültek a vizsgára, a tornabemutatóra. Nagyon szép színvonalas gyakorlatokat tanultak meg, mutattak be a diákok, hogy elkápráztassanak kicsiket és nagyokat.

Minden évben nagy és színvonalas esemény volt az iskolások tornabemutatója. A források szerint az egész város közönsége várta, csakúgy, mint az 1941-es tornabemutatót, melyet a Nyírvidék című újság adott hírül. Idézem: Nagyszabású testnevelési bemutatót rendez a kir. kat. gimnázium 15-én du. 5 órai kezdettel a NYETVE bujtosi sporttelepen. A háromszáznyi fehérruhás diák zárt sorokban, zeneszó mellett fog átvonulni a városon, ki a sporttelepre, hogy most is megmutassa, mint minden évben, ez évi testedző munkáját. Legérdekesebb műsorszám az a labdarugó mérkőzés lesz, melyet csapatunk és a Kossuth gimnázium csapata fog lejátszani.”

1950-ben, amikor a szüleimmel a Bujtosi tó közelébe költöztünk, a tó vize még szép tiszta, fürdésre alkalmas volt. Oda jártak az emberek, nemcsak a Bujtos lakói, hanem Nyíregyháza város lakói is úszni, fürödni. A tó északi, mélyebb részén pedig csónakázni lehetett. Ott csónakáztak a fiatalok. A horgászatot kedvelők is kihasználták a tavat. Napjaikat horgászással töltötték a tavon, bár emlékeimben főleg apró halak akadtak a horogra. Természetesen azokat a vízfelületeket, ahol horgásztak az emberek, a várostól kellett bérelniük, és bérleti díjat fizettek érte.

Sok tehetséges fiatal a Bujtosi tóban tanult meg úszni. A tóban tanult meg úszni Balczó András, aki 17 éves korában felköltözött Budapestre és később a Nemzet Sportolója, magyar, európai és többszörös világbajnok, öttusa bajnok címeiket érdemelte ki pályafutása során. De Kósa Ferenc Nyíregyháza szülötte, Kossuth díjas, Balázs Béla díjas, Cannesi nagydíjas filmrendező, forgatókönyvíró is sokat úszott, fürdött nyaranta a tó vizében. Csakúgy mint Mitró György olimpiai ezüstérmes úszó.

Jól emlékszem, hogy a tó fürdésre alkalmas részéhez öltöző kabinok, téglából épült kabinok is a strandolni, úszni vágyóknak a rendelkezésére álltak, ahol átöltözhettek, leteheték ruháikat, bár őrzésükkel senki sem foglalkozott. Megjegyzem abban az időben már eléggé kopottak, romos állapotban voltak azok a kabinok, amelyek az 1930-ban megnyílt szabad strandon őrzött kabinok voltak.

Nyíregyháza Tanácsának vezetői célul tűzték ki, hogy a Bujtoson felújítják az öltöző kabinokat, és rendbe hozzák a tó fürdésre alkalmas részét. Azonban a Tanács vezetőinek át kellett gondolniuk, tervüket, azt, hogy a város kevés költségvetéséből tudják-e egyszerre fejleszteni a Sóstót, a Bujtosi tavat, és a Bujtos városrészt. Dönteni kellett a városvezetőknek. El kellett dönteniük, hogy a Bujtost, és a tavat fejlesztik, vagy az akkor már fejlődésnek induló Sóstót és környezetét újítsák meg, fejlesszék tovább. Sajnálatos módon az utóbbinál döntöttek, ugyanis már 1949-ben szó volt a Sóstó fejlesztéséről. Erről ír a Nyírségi Magyar Nép 6. évfolyamának 1949. január 28-30. száma. Idézem: „Márciusban állítják helyre a Sóstói park villanyvezetékeit. Kiss Zoltán a város polgármestere 5 ezer forintot költ erre a 3 éves terv keretében. „

Felfedezték ugyanis a szakemberek, hogy a Sóstón a föld mélyében 50 C fokos meleg víz rejlik, ezért fúrásokat végeztek. A kutatások sikerrel jártak, így a Tanács vezetői a Sóstó

fejlesztését kezdték el támogatni. A döntésük annál is inkább indokolt volt, mármint hogy a Sóstót fejlesztik, mert a város lakóinak körében közkedveltté vált a Sóstó. Éppen ezért az emberek gyakran sétáltak ki az erdőn keresztül a Sóstóra. Sajnos ezek miatt a Bujtosi tó fejlesztésére még várniuk kellett.

Visszatérve a Bujtosi tóra, annak északi oldalára, melyet nádas ölel körül, a víz mélyebb részén csónakázni lehetett. Ez igen kedvelt szórakozás volt, különösen a fiatalok körében. Bár úgy emlékszem nagyon veszélyes is volt! Többször előfordult ugyanis, hogy a csónakázók felborultak a csónakkal. Ilyenkor nagyon jó úszónak kellett lenni ahhoz, hogy ne merüljenek el a vízben, és épségben megússzák a kalandot. Ha mégis kellett a segítség, akkor a tó mellett lakó Izsák Imre úszómester segített a bajbajutottaknak.

A Bujtosi városrész lakóiról

Nyíregyháza városrészének, a Bujtosnak a lakói nagyon szorgalmas, dolgos emberek voltak, és ma is azok. Kihasználták a tó adottságait. Libákat, kacsákat tartottak, neveltek. Naponta leterelték szárnyaikat a tó északi részére. Ott a libák és a kacsák egész nap úszkálhattak a tó vizében. A vízparton meg füvet legelhettek- Gyakran előfordult, hogy egy-egy liba átpártolt egy másik libacsapathoz, másik liba mellé. Ez a nap végén, este derült ki, amikor a libák hazaterelésére került sor. Nagyon sokszor a hazajutás nehézséget okozott a tulajdonosoknak, mert nem tudták szétválasztani a libákat egymástól- Ezt megelégtelve az egyik libacsapat gazdája kitalálta, hogyan jelölje meg a saját libáit. Piros tintát vásárolt a boltban, és az összes libájának a hátán bekente a tollait pirosra. Ettől kezdve vita nélkül el tudták választani a liba csapatokat egymástól.

Mint azt említettem, a Bujtoson élő emberek, családok dolgos, szorgalmas emberek voltak és ma is azok. Nemcsak állatok tartásával foglalkoztak, hanem megtermelték kertjeikben saját maguk, családjaik számára a zöldségeket, gyümölcsöket, s a felesleges sárgarépát, petrezselymet, azaz fehérrépát, karalábét és egyéb zöldségeket, gyümölcsöket kivitték a piacra és eladták.

Néhány mondatot a piacról szeretnék írni

Az 1786-ból származó első városi privilégiumban található a leírást a piacról, amikor is meghatározták, hogy a szombati napon tarthatják Nyíregyházán a hetipiacot. 1854-től kapja

a szerdai nap a második hetipiaci „rangot”. A szombati a rangosabb még a mai napon is így van!

Emlékszem egyik évben, úgy Húsvét előtt néhány nappal, nekünk már gyönyörű szép nagy, új, szabadföldben termett (nem fólia alatt nőtt, hiszen akkor még nem volt fólia alatti termelés) sárgarépánk, petrezselymünk, azaz fehérrépánk volt. Édesanyámmal hajnalban keltünk, és szépen csomókba kötöttük a földből frissen kiszedett zöldségeket, majd elindultunk a piacra eladni. Abban az időben a zöldségpiac a Hunyadi utca, Selyem utca elején volt, oda igyekeztünk. Megjegyzem, évekig nem volt állandó helye a piacnak akkoriban. Nos, a zöldségek oly' szépek voltak, hogy útközben elkapkodták a vevők. Mentünk a Szegfű utcán végig, és akik a piacra igyekeztek, mindenkinek megakadt a szeme a szép zöldségen, és mire a piacra értünk, mind megvették a zöldségeket tőlünk. Üres lett a kosarunk.

Emlékszem, én ennek nagyon örültem, hiszen ez egy gyermek számára hihetetlen nagy élmény volt!

Egy kissé elkalandoztam eredeti témámtól. Visszatérve a tó történetéhez, annak megírásához, el kell mondanom, hogy a tó nemcsak a szelíd, nyugodt arcát mutatta meg nekünk, hanem haragos is tudott lenni. Kiöntött a Bujtosi tó vize. 1954 nyarán történt. Egy napon, amikor felhőszakadás lepte meg Nyíregyházát, és a Bujtost, rövid idő alatt olyan hatalmas mennyiségű víz zúdult a városra, és a tóra is, hogy a tó kilépett a medréből. A víz csak jött, csak jött, csak jött, nagy riadalmat, izgalmat okozva az embereknek. A tó vize egészen a Dózsa sportpályáig ömlött, illetve a pályát körül ölelő árokig folyt, és tele volt hallal. A település lakói térdig érő vízben járkáltak, és kézzel fogták a halakat, amelyeket vesszőkosárban gyűjtöttek össze. Néhány rák is együtt jött a vízzel. Ezt onnan tudom, hogy a testvéremnek megvágta a lábát egy rák az ollójával.

Nagy meglepetés volt az egész Bujtos városrész lakói számára az, hogy hatalmas, azaz nagy halakat sodort magával a tó vize, mivel addig azt tapasztaltuk, hogy a tó közepén csónakból horgászók csak kis halakat fogtak ki a vízből.

Sportélet a Bujtoson és a Bujtosi tavon

A NYETVE szervezői 1887-ben a Nyírvidék című újságban felhívást tettek közzé, hogy atlétikai klubot hoznak létre, „VÍVÓ és TORNA EGYESÜLET” néven Nyíregyházán. Végül 1887. október 31-én alapították meg az Egyletet. Az Egylet elnökévé dr. Jósa András orvost választották. Az orvosokból, tanárokból, ügyvédekből és állami tisztviselőkből álló

egylet, illetve klub csupán 3 évig működött. Az egyesületen belül a források szerint korcsolyáztak, vívtak, tornáztak, teniszezték Nyíregyházán. (A futball valamivel később terjedt el a megyeszékhelyen.)

1905-ben a NYETVE újjáalakult, 10 szakosztállyal, köztük a vívással. Céljuk a torna minden válfajának a művelése volt. 1919-ben a helyi iparosok megalakították a Nyíregyháza Törekvés Sport Egyesületet is. Bátran mondhatom, nagyon nagy élet volt a Bujtosi tavon, és a Bujtosi sportpályán azokban az években.

Néhány mondat a jelenkori Bujtosról

Ott, azon a helyen, azon a területen, ahol régen a Dózsa sporttelep volt, ma két nagyáruház, az OBI és a Media Markt szolgálja az embereket a bennük megtalálható, és ott forgalmazott különböző árukkal, áruféleségekkel.

Arról is beszélnem kell, hogy hosszú évekig nem törődött senki sem a Bujtosi tavakkal. Sajnálatos, hogy sokan évtizedekig szemétlerakónak, szeméttelapnak használták a tavat.

A Nyíregyházi Polgármesteri Hivatal, illetve a város vezetői 1995-ben elhatározták, hogy a Bujtosi tavat és környékét városligetté alakítják át. Régóta megvolt már az emberek igénye erre. Miután kikotorták, megtisztították a tó medrét a sok szeméttől, halakat telepítettek a tóba. Többféle halat: ezüst- és aranykárász keszegeket, pontyot, amurt, busát, csukát, stb. telepítettek a tóba a horgászok nagy örömeire. A víz utánpótlására két kutat fúrtak. Parkokat, sétányokat alakítottak ki a tó körül. Így hoztak létre egy gyönyörűen kialakított ligetet, s egyben egy sporthorgász és tájvédelmi területet a város közepén.

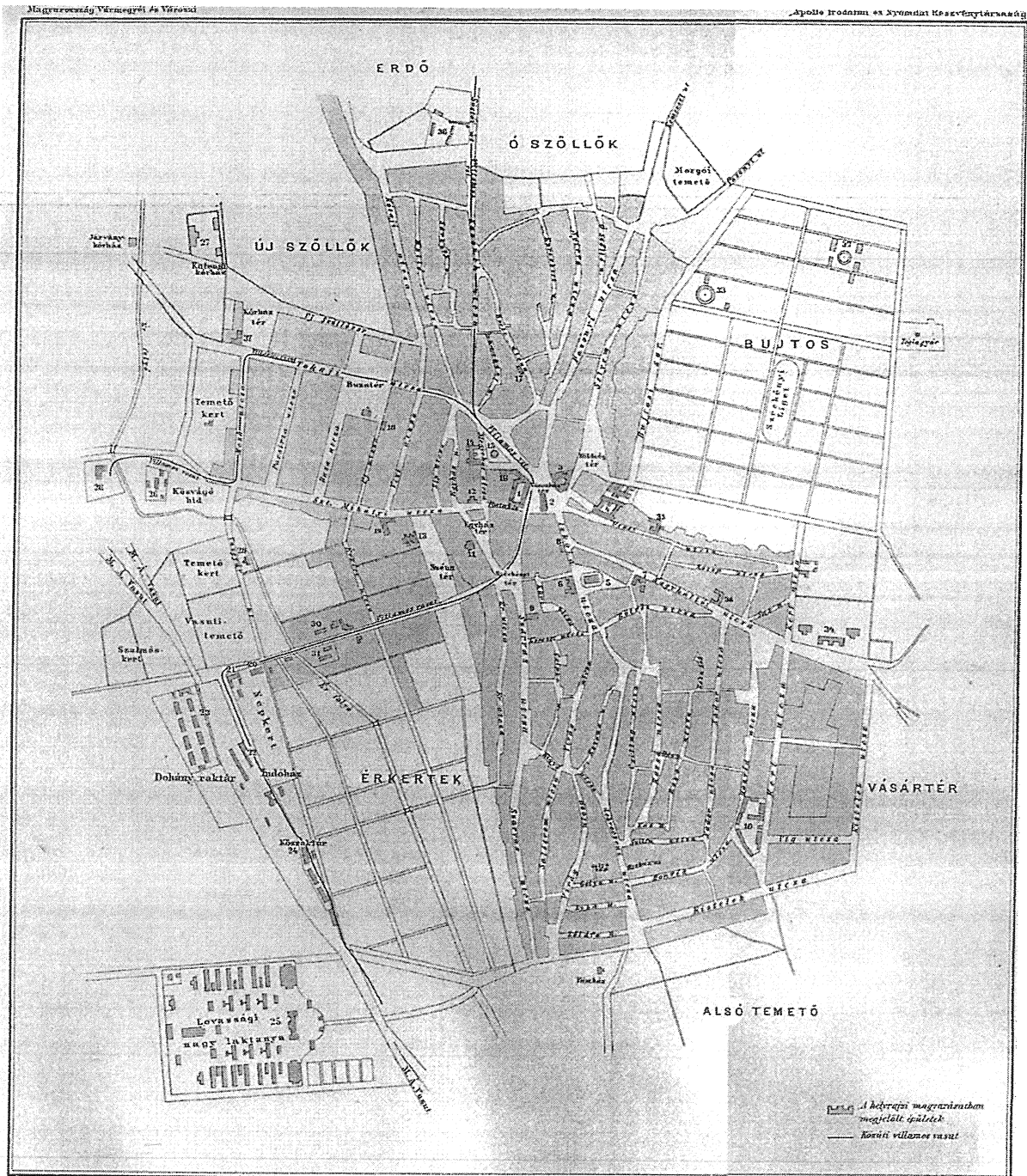
Bár nem Nyíregyházán a Bujtoson születtem, de ott nőttem fel. Nyíregyházinak, bujtosinak vallom magam. Szeretek a tó partján sétálni, nézni a vadkacsákat, hogyan nevelik fel kicsinyeiket. Szeretem a tó körül repkedő sirályokat is, melyek a tó újkori történetében jelentek meg. Nem emlékszem mikor, egyszer csak megjelentek, és benépesítették a tavat.

Nekem a Bujtos a mai napig nagyon sokat jelent! Ott, ahol gyerekkorunkban úsztunk, fürödtünk, ma szökőkút működik, és sárga tavirózsák színesítik a tavat. Izsák Imre házat régen lebontották. Helyén jelenleg a mai kornak megfelelő, minden igényt kielégítő éttermet a McDonald's gyorséttermet üzemeltetnek.

Korszerű játszóteret is létrehozta a tó örökösöldi oldalán a gyerekeknek. Egyszóval kialakítottak a város közepén egy gyönyörűen parkosított, pihenésre, kikapcsolódásra, horgászásra alkalmas tórendszert és sétányokat, ahol szívesen sétálnak a családok, amely méltó folytatása, méltó utódja lett a Barzó téglagyár helyén kialakult tavaknak.

Múltunk megismerése nagyon fontos, hiszen múlt nélkül nincsen jelenünk, de jövőnk sincs!

Galéria

Helyrajzi magyarázat:

1. Városháza. — 2. Róm. kath. templom. — 3. Korona-szálló. — 4. Kir. törvényszék és fogház. — 5. Ág. ev. templom. — 6. Népiskola. — 7. Főimnázium. — 8. Leányiskola. — 9. Izraelita templom. — 10. Honvédelvassági laktanya. — 11. Ev. ref. templom. — 12. Görög kath. templom. — 13. Városi színház. — 14. Vármegyeháza. — 15. Bessenyei szobor. — 16. Takarékpénztár. — 17. Elemi iskola. — 18. Elemi iskola. — 19. Az ipartestület háza. — 20. Városi fürdő. — 21. Katonai étkezési raktár. — 22. Vasúti állomás. — 23. Dohánybevaltó hivatal. — 24. Közraktárak. — 25. Lovassági laktanya. — 26. Közvágóhíd. — 27. Kutonai kórház. — 28. Központi villanytelep. — 29. Vasönvő. — 30. Jália-gőzmalom. — 31. Jäger-féle gőzmalom. — 32. Barsó-féle léglagyár és körkemence. — 33. Király-féle körkemence. — 34. Erzsébet-kórház. — 35. Posta-épület. — 36. Dohánybevaltó felügyelőség. — 37. Városi szegényház. — 38. Városmajor.

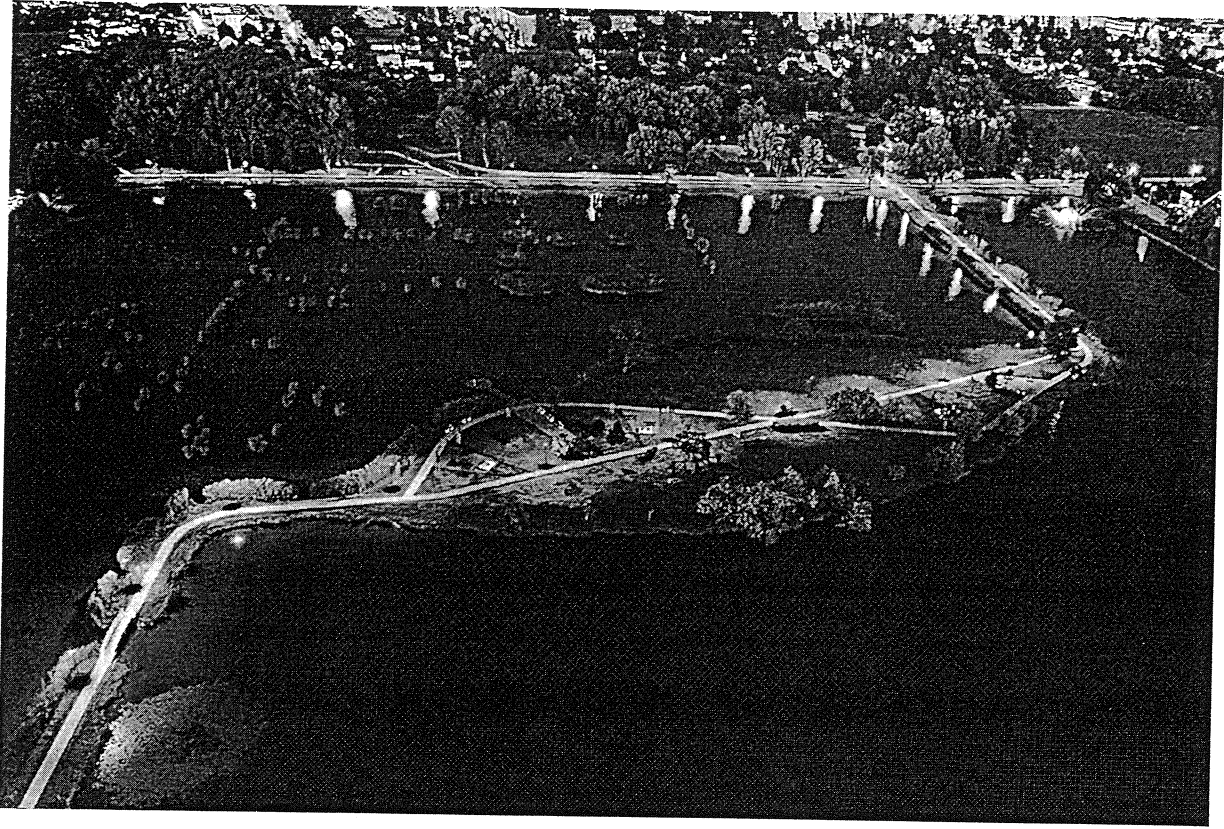
Nyíregyháza térkép az 1800-as évekből

Nyíregyháza Bujtos térkép napjainkban

Bujtosi tó esti fényben napjainkban 1.

Bujtosi tó esti fényben napjainkban 2.

Bujtosi tó nappali fényben mostanában 1.

Bujtosi tó nappali fényben mostanában 2.

Források

- Nyírvidék című napilap 1930. június 4-i száma.
- MNL SZSZBML V. 77. III. 315 / 1933.
- Nyíregyházi Torna és Vívó Egyesület közgyűlés 1935.11.28.
- Nyírvidék-Szabolcsi Hírlap 1940. (8. évfolyam) számai.
- Közigazgatási mutatók 1940-1950-ig.
- Nyírvidék Szabolcsi Hírlap 1941. június 14-i száma.
- Nyírvidék 1943.03.28.
- MNL. SZ.SZ.B.M.L VII. 181 / 1948.
- Nyírségi Magyar Nép 6. évf. 1949. január 28-30. száma.
- V. B. 77.
- A Bujtosi Sportpályán tartott rendezvények, tornabemutatókról szóló újságcikkek.
- Bujtos Sporthorgász és Tájvédelmi Egyesület honlapja.
- Az interneten fellelhető, szabad felhasználású anyagok.
- Saját gyermekkoromban megélt, átélt, megtapasztalt események, történések.